

International Journal of **Kannada** Research

www.kannadajournal.com

ISSN: 2454-5813

IJKR 2021; 7(2): 182-185

© 2021 IJKR

www.kannadajournal.com

Received: 19-02-2021

Accepted: 22-03-2021

ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಎನ್. ಬೆಳ್ಳೂರು
ಕನ್ನಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜು, ಕಾಸರಗೋಡು, ಕೇರಳ, ಭಾರತ

Corresponding Author:

ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಎನ್. ಬೆಳ್ಳೂರು
ಕನ್ನಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜು, ಕಾಸರಗೋಡು, ಕೇರಳ, ಭಾರತ

ಆಧುನಿಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೆಲೆಗಳು

ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಎನ್. ಬೆಳ್ಳೂರು

ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕೊಡುವ, ತರತಮ ಭಾವದಿಂದ ನೋಡುವ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವರೀಕರಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಭಾವಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಇದ್ದರೂ ತುಳು ಮಾತನಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಅದು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರತೊಡಗಿದ್ದು 1929ರ ನಂತರ, ಪಣಿಯಾಡಿಯವರ ತುಳು ಚಳುವಳಿ ಆರಂಭವಾದ ಮೇಲೆಯೇ. ಶಿಕ್ಷಣದ, ಆಡಳಿತದ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸದೇ ಇದ್ದು ತುಳು ಭಾಷೆಯ ಲಿಖಿತ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವ ಅರಿವು ತುಳು ಚಳುವಳಿಯ ಮೂಲಕ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. ತುಳುವಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತುಳುವರು ಒಂದು ಕೊರತೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದರ ಜತೆಗೆ ಮಾನ್ಯತೆಯ ಗಳಿಕೆಗಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಸಂಘಟಿತರಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಕಾಸರಗೋಡು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಸೀಮಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಿದ್ದ ತುಳುವಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತ ಮೌಖಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ದುದೇನೋ ನಿಜ, ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಮೊದಲ ಎರಡು ದರ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತುಳು ಮೂರನೆಯ ದರ್ಜೆಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಅರಿವು, ಅದೊಂದು ಕೊರತೆಯಾಗಿ ಕಾಡದಿದ್ದರೂ, ಹಿಂದೆಯೇ ಇತ್ತು. ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳು ಕಾವ್ಯವಾದ ಭಾಗವತೋದಯ, ಕವಿ ವಿಷ್ಣುತುಂಗ 'ದೇವಕಿ ನಂದನ ಲೀಲೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಾನು ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಭಾಷೆ ತುಳು ಎಂದು ಯಾರೂ ದುಃಖಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆ ಯಾವುದಿದ್ದರೂ ವಿಷಯ ಒಂದೇ' ಎಂಬ ಅರ್ಥದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಿದೆ! ತುಳು ಕಳಪೆ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದನೇ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಆತನ ಮಾತಿನಿಂದ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ, ಅದು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವುದು. ಜತೆಗೆ ತುಳುನಾಡು ಸ್ವತಂತ್ರ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸುದೀರ್ಘಕಾಲ ಕನ್ನಡ ಮೂಲದ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ತುಂಡರಸರ ಮೇಲ್ನೋಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಆಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ಮೂಲಕ ರಾಜಮಾನ್ಯತೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯಿತು. ಆದರೆ, ತುಳು ಚಳುವಳಿ ಆರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ರಾಜಮಾನ್ಯತೆಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತುಳುವರು ಅಷ್ಟೇನೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೆ ಭಾಷಿಕ ಶ್ರೇಣೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಇದ್ದದ್ದು ಸಂಸ್ಕೃತವೇ, ಕಾರಣ ಅದು ಆಕಾಲದ ಜ್ಞಾನದ ಭಾಷೆ. ತುಳುವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಅಥವಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಹವಹಪಿಕೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಬಿರುಸಿನ ನಡುವೆ, ಪಣಿಯಾಡಿಯವರು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ತುಳುವರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಲು ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮುಂದೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒಂದು ಅಭಿಮಾನದ ವಿಷಯವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದ್ದು ನಿಜ. ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಆಡಳಿತ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಆಡಳಿತವಾಗಿಯೂ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರತೊಡಗಿದ ಕಾಲಘಟ್ಟ ಅದು. ಈ ಅನುಭವ ಭಾಷಿಕ ರಾಜಕಾರಣದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಿಕರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಲು ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವಾಗಿ ಭಾಷಾಭಿಮಾನ ರೂಪುಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಆಳುವುದರ ಜತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಳತೊಡಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಅರಿವು ಭಾರತೀಯರ ಭಾಷಾಭಿಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಪಣಿಯಾಡಿಯವರ ತುಳು ಹೋರಾಟದ ಹಿಂದೆ ಇಂತಹ ಭಾಷಾಭಿಮಾನದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದೆ. ಅದು ಸಂಘಟನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತುಳುವರನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಚಳುವಳಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಆ ಮೂಲಕ ತುಳುನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ, ಜತೆಗೆ ಮುಂಬಯಿ, ದೆಹಲಿಗಳಂತಹ ಮಹಾನಗರಗಳಲ್ಲೂ ತುಳು ಸಂಘಟನೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡುವು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡುವು,

ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದುವು. ತುಳು ಚಳುವಳಿ ವಿಭಿನ್ನ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಿತು.

1930ರಲ್ಲಿ, ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತರಚನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಪಣಿಯಾಡಿಯವರು ತುಳುನಾಡು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ತುಳು ಪ್ರಾಂತದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿದರು. ಆಡಳಿತ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. 'ತುಳು ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕೂ ತುಳು ಪ್ರಾಂತದ ಬೇಡಿಕೆಗೂ ನೇರ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತುಳು ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯಾಗದೆ ತುಳು ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಗಲಾರದು. ಆದರೆ ತುಳು ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ವಿಚಾರ'² ಎನ್ನುವ ಅವರ ಮಾತು ತುಳು ನಾಡಿನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಮುಂದಿಟ್ಟರೂ ಅದು ಈವರೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಸಂಘಟನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಚಳುವಳಿ ತುಳುವನ್ನು ಆಡುನುಡಿಯ ನೆಲೆಯಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಷೆಯ ನೆಲೆಗೆ ಎತ್ತುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. 1929 ರಿಂದ 1936ರ ವರೆಗಿನ ಕಾಲ ತುಳು ಭಾಷೆಯ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪಣಿಯಾಡಿಯವರು ಪಣತೊಟ್ಟು ನಿಂತ ಕಾಲ. ತುಳುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆ ಎಂಬ ಪ್ರಕಾಶನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ, ಉಡುಪಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶ್ರಮಿಸಿದ ಅವರು ತುಳುವಿನ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ, ಶೀನಪ್ಪ ಹೆಗಡೆ ಅವರ 'ಮಿತ್ರನಾರಾಯಣ ಕತೆ'ಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಎರಡನೆಯ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ 'ಸತೀ ಕಮಲೆ'ಯನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

ತುಳುನಾಡು ಎಂದರೆ ತುಳು ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವವರ ಬಾಹುಳ್ಯವಿರುವ ಪ್ರದೇಶ. ಅದಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಗಿರಿಯಿಂದ ಗಂಗೊಳ್ಳಿಯವರೆಗಿನ ನದೀ ತಟಗಳ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ ಗಡಿಗಳಿವೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟ ಮತ್ತು ಅರಬೀ ಸಮುದ್ರದ ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ಸೀಮೆಗಳಿವೆ. ಪೂರ್ವದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಹರಿಯುವ, ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಅರುವತ್ತರಿಂದ ಎಪ್ಪತ್ತು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಉದ್ದದ ಹಲವಾರು ನದಿಗಳ ಆಶ್ರಯವಿದೆ. ಭೂತ ಅಥವಾ ದೈವಾರಾಧನೆಯ ಮಿತ್ರಿಯಿದೆ. ಭತ್ತದ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡ ಕೃಷಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ತುಳುನಾಡಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ.

ಭತ್ತದ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಭೂತಾರಾಧನೆಗಳು ತುಳುನಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಎರಡು ಅನನ್ಯ ಅಂಶಗಳು. ತುಳುವರನ್ನು ತುಳುವರೇ ಆಳುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೂ ತುಳುನಾಡಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಮೂರೂ ಸಂಗತಿಗಳು ತುಳುನಾಡಿನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿವೆ. ಬಹುಭಾಷಿತೆಯೂ ತುಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅನನ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೋ ಮಲಯಾಳಕ್ಕೋ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಿನ್ನತೆಗಳಿಲ್ಲದ ಏಕರೂಪಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತುಳುವಿಗಿದೆ. ಭೌಗೋಳಿಕ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದು ಏಕರೂಪಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರಚನೆಯ ಹಿಂದರುವ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಇದರ ಸಾತ್ಯವಾಗಿ ತುಳುವಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಇತರ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹೆಗಲೆಣೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ತುರ್ತು ರೂಪುಗೊಂಡಿತು.

ಇಂತಹ ಎಲ್ಲ ಒತ್ತಡಗಳೂ ಸೇರಿದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶವೊಂದನ್ನು ಅನನ್ಯತೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಸೃಜನಶೀಲವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಆಧುನಿಕ ತುಳು ಬರವಣಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿಗಳಂತೂ ತುಳು ಬದುಕನ್ನೇ ವಸ್ತುವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು

ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಆಧುನಿಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹುಟ್ಟಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರೂಪೀಕರಣದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೊದಲ ಘಟ್ಟ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳು ಮಾಧ್ವ ತತ್ವ ಪ್ರಚಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದ್ದುವು. ಎರಡನೇ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಬರವಣಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ತುಳು ಚಳುವಳಿ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಕೇವಲ 1930ರಿಂದ 36ರ ನಡುವೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಒಂದು ಕತೆ, ಎರಡು ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಕವನಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮುಂದೆ 1970 ರವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. 1970ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮಂಗಳೂರಿನ 'ತುಳು ಕೂಟ', 1976ರಲ್ಲಿ ತುಳು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪ್ರಸಾರ ಆರಂಭಿಸಿದ ಮಂಗಳೂರು ಆಕಾಶವಾಣಿಗಳು ಮೂರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ಘಟ್ಟದ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾದುವು. 1994ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಐದನೇ ಘಟ್ಟದ ವಿಪುಲ ಬರವಣಿಗೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಮೂಲಕ ಸಾವಿರಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದುವು. ಆಧುನಿಕ ತುಳು ಬರವಣಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಒತ್ತಡಗಳ ಬದಲು ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಒತ್ತಡದಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳ ಸಂಬಂಧವೇ ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತುಳು ಜಾನಪದ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯಿತು. ತುಳು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇನ್ನು ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಇದೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ. ಜತೆಗೆ, ಕಾಸರಗೋಡೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿವಿಡೆ ತುಳು ವ್ಯಾಕರಣ, ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಛಂದಸ್ಸು ಮುಂತಾಗಿ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಸೃಜನಶೀಲ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಬೆಳೆದದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಕನ್ನಡ, ಮಲಯಾಳಂ ಮುಂತಾದ ಭಾರತದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಬರವಣಿಗೆ ಆರಂಭವಾದದ್ದು ತುಂಬ ತಡವಾಗಿ. ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಷನರಿಗಳು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಕೃತಿ ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು 1929ರಲ್ಲಿ, ನರ್ಕಳ ಮಾರಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ 'ಅಮಲ್ ದೆಪ್ಪಡೆ' ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಕಲನ. ಇಲ್ಲಿನ ಕವಿತೆಗಳು ಗೇಯವಾಗಿದ್ದು, ಅಮಲು ಪದಾರ್ಥಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಜನಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳುವಳಿಯ ಭಾಗವಾಗಿ ರಚನೆಯಾಗಿವೆ. ಮುಂದೆ ಅವರದೇ ಕವನ ಸಂಕಲನ 'ಪೊರ್ದಕಂಟ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ 1930 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ನಾರಾಯಣ ಕಿಲ್ಲೆ, ಮೋಹನ ತಿಂಗಳಾಯ, ಗಂಗಾಧರ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮುಂತಾಗಿ ಒಂದಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕವನಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. 1933ರಲ್ಲಿ ತುಳುವಿನ ಮೊದಲ ಸಣ್ಣಕತೆ, ಮಟ್ಟಾರು ವಿಠಲ ಹೆಗಡೆ ಅವರ 'ಮದಿಮಳತ್ತ ಮದಿಮಯೆ' ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. 1935 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಎನ್.ಎ. ಶೀನಪ್ಪ ಹೆಗಡೆ ಅವರ 'ಮಿತ್ರನಾರಾಯಣ ಕತೆ' ಆಧುನಿಕ ತುಳುವಿನ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ. ಇದರ ಬೆನ್ನಿಗೇ ಯು.ಎಸ್. ಪಣಿಯಾಡಿ ಅವರ ಸತೀ ಕಮಲೆಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಈ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಭಾರತದ ಇತರ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಹಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ತುಳುವಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದ, ತುಳುವನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನವೋದಯ ಕಾಲಘಟ್ಟ

ಮುಕ್ತಾಯದ ಹಂತದಲ್ಲಿತ್ತು. ವರ್ಗ, ವರ್ಣ, ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಎಲ್ಲ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಸಶಕ್ತವಾಗಿ ದನಿಯೆತ್ತಿ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಜನಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿ ಆಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ತುಳು ಇದರ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಾಗುವ ಬದಲು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ, ತನ್ನದೇ ಆದ ಮಾದರಿಯೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬರವಣಿಗೆಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ. ಇತರ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿಗಳೂ ಮಹಿಳಾಪರ ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ತುಳುವಿನ ಮೊದಲ ಎರಡು ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲೂ ಇದರ ಅಭಾವವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಗತಿಪರತೆಗಿಂತ ಸಂಪ್ರದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ತುಳುವಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ್ದು ಯಾಕೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ತೀರಾ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಓದುವಾಗಲೂ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. 'ನಿಲೆ' ಯಂತಹ ಕಾದಂಬರಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದ ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು, ಉಳಿದಂತೆ ತುಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಮಗ್ರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೇ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದರಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನುಹಾಕಿದ್ದೋ, ಲೇಖಕರು ಮೇಲ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ವೈರುಧ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತೋ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. 1900ಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆಯೇ ವಿಧವಾ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುವ ಕಾದಂಬರಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದರೂ ತುಳುವಿನ ಸತೀ ಕಮಲೆ ವಿಧವಾವಿವಾಹವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ತಯಾರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಿನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಾಲಿಂಗ ಅವರ 'ನಾಣಜ್ಜೆರ್ ಸುದೆ ತಿರ್ಗಾಯೆರ್' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವವರೆಗೆ, ಸುಮಾರು 60 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗದ್ಯ ಕೃತಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ 60 ವರ್ಷಗಳು ತುಳುವಿನ ಜನಪ್ರಿಯ ನಾಟಕಗಳು ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ರಚನೆಯ ಕಾಲ. ಧಾರಾಳ ನಾಟಕಗಳ ರಚನೆ, ಪ್ರಸಂಗ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕವನಸಂಕಲನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಯಾವುದೇ ಸಾಹಿತ್ಯರಚನೆಯೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬಿ.ಎ. ವಿವೇಕರೈಯವರು ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟವನ್ನು ಓದುವ ಬದಲು ನೋಡುವ, ಕೇಳುವ ತುಳು ಭಾಷೆ ತನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ ಕಾಲಘಟ್ಟ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾಣಜ್ಜೆರ್ ಸುದೆ ತಿರ್ಗಾಯೆರ್ ಕಾದಂಬರಿ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯುತ್ತ ಅವರು 'ತುಳುವರು ತುಳುವನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತುಳುವನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ, ತುಳುವನ್ನು ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ಬಂದವರು. ಹೀಗಾಗಿ ಈಗಲೂ ತುಳು ನಾಟಕ, ಯಕ್ಷಗಾನಗಳು ತುಳುವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಡಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಾದಂಬರಿಯಂಥ ಓದುವ ಬರವಣಿಗೆಗಳು ತುಳುವರನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ³. ತುಳು ಭಾಷಿಕರು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ತುಳುವನ್ನು ಮೌಖಿಕ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು. ಇದೀಗ ನೂರಾರು ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಸಣ್ಣಕತೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದರೂ, ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಓದುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯೇ. 'ಮಿತ್ತಬೈಲ್ ಯಮುನಕ್ಕ'ದಂತಹ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದಕ್ಕೆ ಇರುವಷ್ಟು ಓದುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ತುಳು ಮೂಲಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೂ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ.

ನಾಣಜ್ಜೆರ್ ಸುದೆ ತಿರ್ಗಾಯೆರ್ ಪ್ರಕಟವಾದ ನಂತರ, ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬರಹಗಾರ ಕೆ.ಟಿ. ಗಟ್ಟಿ, ಜಾನಕಿ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ, ಕುದ್ಡಾಡಿ ವಿಶ್ವನಾಥ ರೈ, ಮಾಧವ ಪೆರಾಚಿ, ಚಿತು ನಿಡ್ಲೆ, ಪ್ರಭಾಕರ ನೀರು

ಮಾರ್ಗ, ಬನ್ನಂಜೆ ಬಾಬು ಅಮೀನ್, ರಾಜಶ್ರೀ ಟಿ. ರೈ ಪೆರ್ಲ ಮುಂತಾದವರು ಮಹತ್ವದ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತುಳು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಸ್ತುವಿನ ಮೂಲಕ ತುಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಬದುಕನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕುತೂಹಲದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಿಂದ ಬಂದ ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಗೂ ಕತೆಗಳಿಗೂ ಕವಿತೆಗಳಿಗೂ ತುಳು ಬದುಕಿನ ದಟ್ಟ ಅನುಭವಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಚೋಮನ ದುಡಿಯ ಕತೆ ತುಳುನಾಡಿನ ಕತೆಯೇ ಹೊರತು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನದಲ್ಲ. ಕಾರಂತರು ತುಳುನಾಡಿನ ಕತೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದು ತುಳು ಕಾದಂಬರಿಯೇ. ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆದ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಅದು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಭಾಷಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮುಖ್ಯ. ಕೆಲಿಂಜ ಸೀತಾರಾಮ ಆಳ್ವರು ಚೋಮನ ದುಡಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನುವಾದವನ್ನು ಓದಿ ಮೂಲವನ್ನು ಓದುವಾಗ ಮೂಲ ಅನುವಾದದಂತೆಯೂ ಅನುವಾದ ಮೂಲದಂತೆಯೂ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ತುಳುನಾಡಿನ ಕಥಾವಸ್ತು ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲಾರದು. ಭಾಷೆಗೂ ಆ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಇರುವ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಸೃಜನಶೀಲ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನೂ ಬಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಲಿಖಿತ ಸೃಜನಶೀಲ ಬರವಣಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಎಂದರೆ ತುಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದು ಕಡಿಮೆ ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೊರತು ತುಳುನಾಡಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿವರಗಳು ಸೃಜನಶೀಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡದ್ದು ಕಡಿಮೆ ಎಂದಲ್ಲ. ತುಳುನಾಡನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಹಲವಾರು ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಕಾರಂತರ ಬಹುತೇಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೂ ಪಂಜೆ, ಕಯ್ಯಾರ, ನಿರಂಜನ, ಕೆ.ಟಿ. ಗಟ್ಟಿ, ತಿರುಮಲೇಶ್ ಮುಂತಾದವರ ಬರವಣಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಈ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಬಹುದು.

ತುಳುವಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸೃಜನಶೀಲ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವಾಗ ಎದುರಾಗುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಭಾವ ಸಂವಹನದ ತಡೆಗಳು ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅನ್ಯತೆಯತ್ತ ತಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕಾರಣ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಮತ್ತು ತುಳುನಾಡಿನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಿನ್ನತೆಗಳು. ಆದರೆ ಈ ಎರಡೂ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಕ್ಕೆ ನಡೆಸಬಹುದಾದ ಅನುವಾದದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು. 'ನಾಣಜ್ಜೆರ್ ಸುದೆ ತಿರ್ಗಾಯೆರ್' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು 'ನಾಣಜ್ಜರು ನದಿ ತಿರುಗಿಸಿದರು' ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಿದರೆ ನಾಣಜ್ಜನ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯಾಗಲಿ, ತಿರುಗಿಸುವ ಸಾಹಸವಾಗಲಿ ಸಂವಹನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ 'ನಾಣಶ್ವನ್ ಪುಟ ತಿರಿಚ್ಚು' ಎಂದು ಮಲಯಾಳಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸುವಾಗ ತುಳುವಿನ ಅದೇ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿ ಮಲಯಾಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮರುಹುಟ್ಟು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ತುಳು ಮತ್ತು ಮಲಯಾಳಗಳ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಲಯ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿಸರಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದೇಹಾಗೆ ಇದ್ದು, ಮಲಯಾಳದ ಕಾಸರಗೋಡು ಕಣ್ಣೂರು ಭಾಗದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಉಪಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸುವುದು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭ. ಜತೆಗೆ ಅಳಿಯಕಟ್ಟು ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಕೃಷಿ, ವಿಷು ಮುಂತಾದ ಹಬ್ಬಗಳು ಮತ್ತು ಭೂತಾರಾಧನೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಒಳನೆಲೆಗಳೂ ಇಲ್ಲಿನ ಭಾಷಿಕ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರುತ್ತವೆ. ಆಧುನಿಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಲೇಖಕರೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡವರೇ. ಆದರೆ ಅವರ ತುಳು ಬರವಣಿಗೆ ಕನ್ನಡದೊಂದಿಗೆ ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಿ, ತುಳುನಾಡಿನ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡದ್ದು ವಿರಳ. 'ನಿಲೆ' ಯಂತಹ ಒಂದೆರಡು ಕೃತಿಗಳು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗಮನಸೆಳೆದರೂ ಒಟ್ಟು ಆಧುನಿಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯತ್ತಲೇ ಮುಖಮಾಡಿದೆ. ಬದುಕನ್ನು ಕಾಣುವ ಕಡೆಗೆ, ಅದರ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಕಡೆಗೆ, ವೈರುಧ್ಯಗಳ ಮುಖಾಮುಖಿಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದ್ಧತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಜತೆ ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅನನ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿಂದ ದೂರ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 'ಮಿತ್ತಬೈಲ್ ಯಮುನಕ್ಕೆ' ಯಂತಹ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ, ಅದರ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಒತ್ತಡವಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಣ್ಣ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಗಳ ಪರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಧೋರಣೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಬಳಲುತ್ತವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟವೂ ಕೂಡ ಊರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವುದರ ಜತೆಗೇ ಒಡೆಯುವ, ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಒಳಜಗಳಗಳನ್ನು ಮೀರಲಾಗದ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಬಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಾಪಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒಡೆಯುವ ಬದಲು ಅದನ್ನೊಂದು ಅಸ್ಥಿತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಮಿತಿಗಳ ನಡುವೆ, ನಿರ್ಲಕ್ಷಿತ ಭಾಷೆಯೊಂದರ ಸಬಲೀಕರಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪರಿಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತುಳು, ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಬಳಸುವ ಭಿನ್ನ ಉಪಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯೂ ಒಂದು. ಆ ಮೂಲಕ ಅದು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಮುಂದೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನೂ ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಬೇಕಾದ ತುರ್ತು ಇದೆ. ಅಂತಹ ತುರ್ತನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಇರುವ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಮೊದಲನೆಯದು. ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಬಂದ ಕಾದಂಬರಿಯೊಂದು ಕನ್ನಡಕ್ಕೋ ಪಕ್ಕದ ಮಲಯಾಳಕ್ಕೋ ಅನುವಾದಗೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಅದು ತುಳುವಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೋರಾಟದ ಭಾಗವೇ ಹೊರತು ಬೇರೇನಲ್ಲ. ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು, ದಾಖಲಿಸುವುದು ತುಳುವಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸವಾಲಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ತುಳು ತನ್ನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಖಚಿತಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ್ದು ತನ್ನ ಮುಂದಲ್ಲ, ಇತರರ ಮುಂದೆ. ಅದು ಅನುವಾದಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧ್ಯ.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ವೇದೊಂಕುಳೆ ಸಾರೊ ಪಿನ್‌ಪಿ ಜನೊ ತುಳು ಭಾಷೆಂದುವೇಂದ್ ಖೇದೀಪನನೇಪ್ಪೊಡು 1.1.16
2. ಉಟಿ ಜಜಜಿಜಿಟಿಫಿಜಿ ರಜಿ ಚಿ ಖಿಣಿಟಿಣಿಟಿಚಿಜಿ ಠಿಡಿಠತುಚಿಟಿಫಿಜಿ ಲೇಖನದ ಸಂಗ್ರಹಾನುವಾದ, ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಪುಟ 140
3. ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ ಪು.870

ಪರಾಮರ್ಶನ

1. ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು : ಬಿ.ಎ. ವಿವೇಕ ರೈ, ಕನ್ನಡ ವಿವಿ, ಹಂಪಿ 2007
2. ಶ್ರೀ ಭಾಗವತೊ, ಸಂಪಾದಕರು : ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯ, ಮಂಗಳೂರು ವಿವಿ 1984
3. ಮಿತ್ತಬೈಲ್ ಯಮುನಕ್ಕೆ, ಡಿ.ಕೆ. ಚೌಟ, ಅನುವಾದ : ಮುಹಮ್ಮದ್ ಕುಳಾಯಿ, ತುಳುನಾಡು ಪಬ್ಲಿಕೇಶನ್, ಮಂಗಳೂರು 2010
4. ಮಹಾಜನಪದ, ಸಂಪಾದಕರು : ಪಾದೇಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣು ಭಟ್, ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ 2014